

Список використаних джерел:

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони; англ. Association Agreement between the European Union and the European Atomic Energy Community and their member states, of the one part, and Ukraine, of the other part.
2. Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України: затв. Указом Президента України від 14.03.2016 р. № 92/2016.
3. Пояснювальна записка до проекту Закону України "Про засади державної міграційної політики України", розробленого відповідно до пункту 1 частини 4 Рішення Ради Національної безпеки і оборони України від 15.06.2007 р. "Про напрями державної міграційної політики України та невідкладні заходи щодо підвищення її ефективності", уведеного в дію Указом Президента України від 20.07.2007 р. № 657/2007.
4. Міграційний профіль України за 2016 рік. Київ: Державна міграційна служба України, 2017. 98 с.
5. Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України "Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році". Київ: НІСД, 2016. 688 с.
6. Платонов А. В. Протидія нелегальній міграції як чинник забезпечення національної безпеки України: автореф. дис. ... канд. політ. наук. Київ, 2006. 37 с.
7. Олефір В. І. державна міграційна політика України (організаційно-правовий аспект): автореф. дис. д-ра юрид. наук. Київ, 2005. 40 с.
8. Адміністративно-правове регулювання міграційних процесів. URL: http://www.pravo.vuzlib.su/book_z190_page_14.html (дата звернення: 20.03.2018).

Надійшла до редколегії 21.03.2018 р.

УДК 351.711/354

АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ ВЛАСНОСТІ УКРАЇНИ

Зюзь Д. В.,

*аспірант кафедри економічної теорії та фінансів,
Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Харків*

Проаналізовано результативність використання об'єктів власності в контексті економічних та соціальних змін. Обґрунтовано, що трансформаційні процеси, які впроваджувались в суспільно-економічне життя країни, призвели до глибокої рецесії та постійного спаду виробничих потужностей. Розроблено рекомендації, які повинні сприяти економічному зростанню в середньостроковій і довгостроковій перспективі, більш ефективному використанню об'єктів власності та слугувати поступовому покращенню соціальних стандартів життя населення.

Ключові слова: об'єкт власності, виробництво, продукція, економічна результативність, соціальна ефективність, ВВП, реформування економічної системи.

Zyuz D. V.,

*Postgraduate Student of Economics and Finance Department,
KRI NAPA, Kharkiv*

RESULTS AND SOCIAL EFFECTIVENESS ANALYSIS OF THE USE OF PROPERTY OBJECTS OF UKRAINE

The effectiveness of the use of property objects in the context of economic and social changes is analyzed. It is substantiated that the transformational processes that were implemented in the socio-economic life of the country led to a deep recession and a constant decline in production capacity. Recommendations have been developed that should promote economic growth in the medium and long term, more efficient use of property and serve to gradually improve social standards of living.

Key words: object of ownership, production, production, economic efficiency, social efficiency, GDP, reforming of the economic system.

© Зюзь Д. В., 2018

Постановка проблеми. Системні зміни, що відбувалися в державі протягом 26 років, призвели до розбалансування економіки, демографічної катастрофи, низького рівня життя, постійного знецінення грошової одиниці тощо. Станом на 1991 р. країна володіла всіма потрібними елементами для стрімкого й продуктивного розвитку: потенційно потужна економіка, родюча земля, багаті надра, працелюбний народ. Але, на жаль, Україна так і не скористалася своїм шансом стати високорозвиненою країною, а стала експортером дешевої робочої сили, сировини та імпортером екологічно небезпечних технологій і відходів.

Стержневою проблемою, що викликала дану тенденцію, слід вважати руйнування традиційних укладів управління (*найбільш показовим є управління в соціально-економічному секторі*) та різкий перехід на досить суперечливі, цілком не сформовані та якісно не втілені в інституційний каркас держави. Підтвердженням даного тезису, виступає поступовий спад виробництва всіх галузей і сфер народного господарства, гостра демографічна криза. Таким чином, наразі доцільно проаналізувати в історичному аспекті результативність використання об'єктів власності в контексті економічних та соціальних змін, за для уникнення у майбутньому помилкових заходів щодо управління народногосподарським комплексом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В основу написання даної статті покладено наукові ідеї та розробки таких українських та зарубіжних науковців: Г. Боднара, В. Голубко, М. Гончаренко, А. Дегтяра, М. Довбенка, В. Качмара, М. Коваленка, К. Кондратюка, Д. Львова, С. Майстра, С. Мочерного, О. Пучка, Л. Рудомьоткіної, С. Сегеди, Н. Тимочко, О. Яременка, О. Яремків та ін. Незважаючи на досить значні доробки вчених, залишається відкритим і потребує подальшого дослідження питання щодо аналізу діяльності об'єктів власності в контексті економічних та соціальних змін.

Мета статті. Використовуючи статистичні дані, проаналізувати результативність використання об'єктів власності в контексті економічних та соціальних змін, розробити рекомендації щодо більш ефективного використання власності.

Виклад основного матеріалу. До об'єктів власності науковці відносять: продукт, засоби виробництва, землю, природні ресурси, рухоме та нерухоме майно тощо. У даній праці під об'єктами слід розуміти підприємства різної форми власності. Слід зазначити, що на основі вивчених вітчизняних статистичних даних складно розділити власність на державну, колективну, індивідуальну, змішану за її результативністю, а тим більше за її соціальною ефективністю. Тому аналіз стосуватиметься узагальненого використання об'єктів власності.

У науковій літературі результативність визначають як сукупний результат функціонування системи, представлений кількісними та якісними показниками, що характеризує відповідність результатів діяльності підприємства, іншої виробничої одиниці до його цілей, а також накопичений потенціал для подальшого розвитку [21].

Що стосується соціальної ефективності, то за економічною енциклопедією вона визначається, як відповідність результатів господарської діяльності основним соціальним потребам і цілям суспільства, інтегруючим показником якої є підвищення народного добробуту, якості життя [7].

У кінці ХХ ст., маючи значну питому вагу державного сектора та командно-адміністративний підхід впливу на економіку, західні партне-

ри рекомендували нашій країні переходити на рейки ринкової економіки. Вони аргументували це тим, що ця модель є ефективною і зробить наше господарство конкурентоспроможним.

Однак приймаючи серйозні та відповідальні рішення щодо реформування усталених норм і порядків, слід розуміти, що економічний суверенітет держави (*та й соціальний консенсус в цілому*), як підмітив О. Яременко, реалізується шляхом забезпечення балансу між умовами інтеграції у зовнішній технологічний, ринковий та інституційний простори, з одного боку, та соціальною відповідальністю перед країною та її народом – з іншого [23, с. 9].

Таким чином, фундаментом (*базою, основою*) результативності та соціальної ефективності (*справедливості*) слід вважати: цінову стабільність в державі, розвиток внутрішнього ринку, повну зайнятість, макроекономічну стабільність. В межах вище зазначених критеріїв, далі буде здійснено ретроспективний аналіз ефективності використання об'єктів власності.

Отже, у березні 1992 р. Верховна Рада України прийняла “Основи національної економічної політики України”, які передбачали роздержавлення і приватизацію, структурну перебудову і модернізацію промисловості, переорієнтацію зовнішньої торгівлі на західні ринки тощо [20]. Більше того, влада навіть пішла шляхом безоплатної передачі громадянам державного майна, що підлягало приватизації. Відповідно до Постанови Верховної Ради “Про введення в дію Закону України “Про приватизаційні папери” від 06.03.1992 р. Кабінет Міністрів України повинен був прийняти рішення про випуск приватизаційних паперів. Таким чином кожен громадянин мав стати власником майнового сертифікату номінальною вартістю 30 тис. карбованців (54 тис. дол. США), але за період прийняття політичного рішення та приведення його в дію відбулося знецінення національної грошової одиниці в 652 рази [24], що викликало знецінення й майнових сертифікатів. Дана подія, а також дезорганізація та нерозуміння громадянами, що робити з цими паперами не сприяло становленню (в повній мірі) нового власника в соціально-економічному житті країни.

Далі, реалізуючи на практиці політику так званої “шокової терапії”, українська політична та економічна еліта знецінила український карбованець у 231 тисячу разів. Інфляція, в умовах поглиблення економічної кризи, призвела до того, що ставка за кредитом сягнула п'ятиста відсотків. Такий кредит мали змогу брати лише великі спекулянти, за дая отримання негайного прибутку [24].

Подальший хід реформ призвів до глибокої кризи та приніс економіці й народу України нові труднощі та випробування. Загальна тенденція спаду виробництва в усіх галузях промисловості ще зберігалася. Станом на 2000 р. порівняно з 1990 р. скорочення виробництва в середньому становило 65 % (рис. 1) [3].

Криза охопила і сільське господарство України. У період 1996–1999 рр. було проведено земельну реформу. В процесі реформування більшість колективних господарств з усією інфраструктурою було зруйновано. Припинили існування великі тваринницькі комплекси, овочеві господарства, що виробляли парникову продукцію. В умовах браку коштів новим власникам виявилось не під силу їх розвивати, адже вони потребували значної докапіталізації [13].

Станом на 2000 р. порівняно з 1990 р. обсяг сільськогосподарської продукції у державних, колективних та приватних сільськогосподарських підприємствах в середньому скоротився на 48,5 % [19]. Позитивну тенденцію показувало лише вирощування насіння соняшнику – приріст 34,5 % [15] (рис. 2).

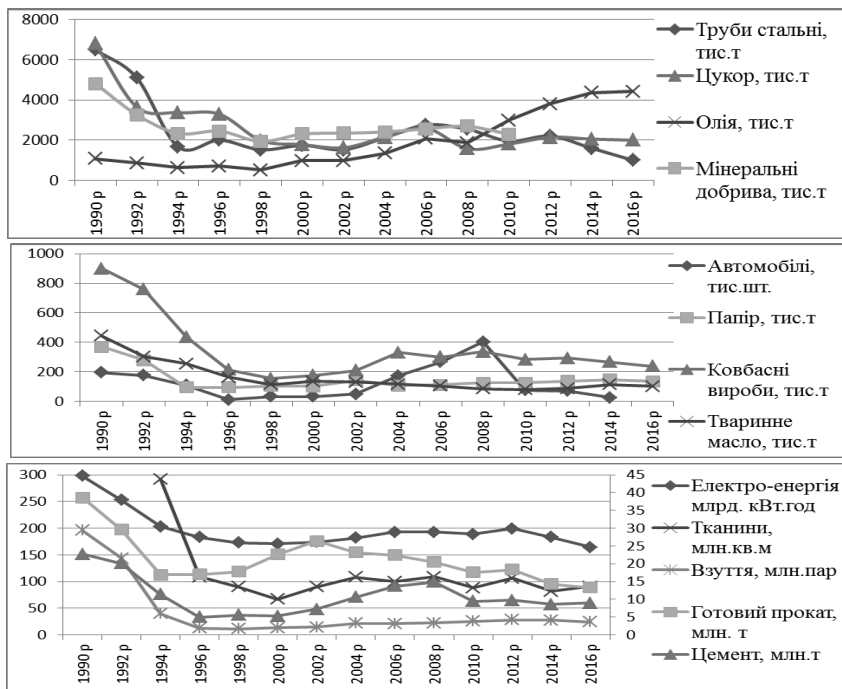

Рисунок 1. Динаміка виробництва основних видів промислової продукції в період 1990–2016 рр.

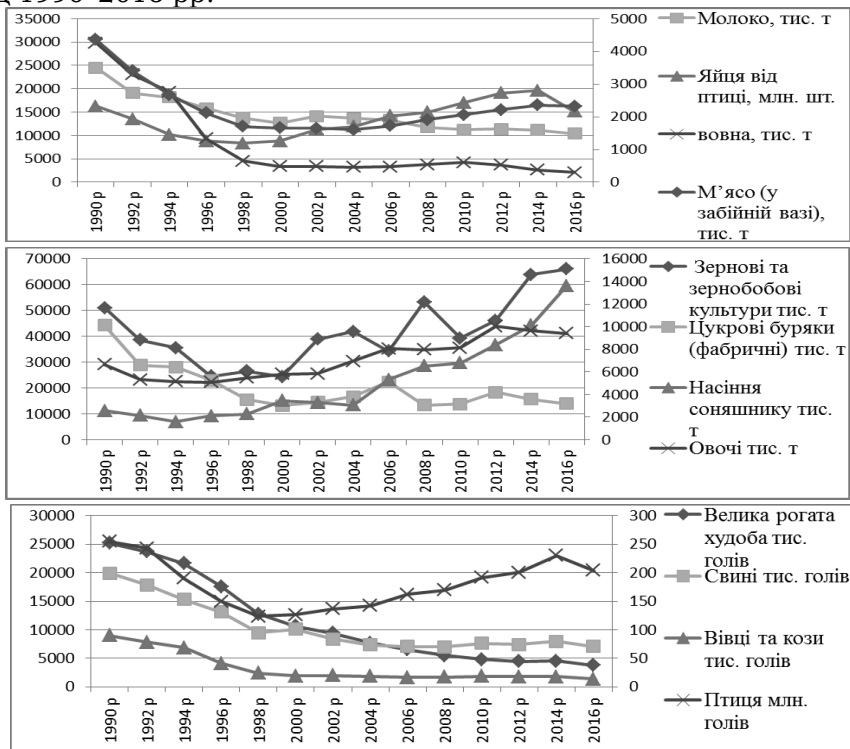

Рис. 2. Динаміка тваринництва, рослинництва та їх видів продукції в період 1990 – 2016 рр.

Практично безконтрольне завезення в Україну зарубіжних товарів, дешевших за вітчизняні, проте далеко не завжди кращих у якісному відношенні, завдало серйозного удару по вітчизняному виробнику, що призвело до дезорганізації керівництва харчовою промисловістю, а поряд з некомпетентністю управлінського апарату, які переслідували власні інтереси, не сприяло підвищенню рівня життя громадян [13].

Відповідно прослідковується негативна динаміка щодо споживання населенням харчових продуктів. Станом на 2000 р. порівняно з 1990 р. споживання м'яса і м'ясопродуктів скоротилося на 51,7 %, молока і молокопродуктів – на 46,6, риби – на 53, яєць – на 36,3 та олії – на 21,7 % [16].

Споживання таких важливих для організму людини продуктів як м'ясо, молоко, риба, плоди і фрукти значно зменшилось, хоча й має тенденцію до зростання протягом останніх років. Станом на 2016 р. споживання населенням основних видів продукції від 1990 р. становило: м'ясо і м'ясопродукти – 83 %, молоко і молокопродукти – 63, риба – 80, яйця – 84, олія – 150, цукор – 65, хліб і хлібопродукти – 70,6, картопля – 61,4, овочі й баштанні – 101 % (рис. 3) [18].

Як зазначає С. Сегеда, дана тенденція свідчить про економічну кризу в середині країни, коли через суттєве зростання цін на продукти харчування населення стало обмежувати себе в їх споживанні, а власні енергетичні потреби забезпечувати за рахунок дешевих (*доступніших*) продуктів, що свідчить про незбалансованість харчування [16].

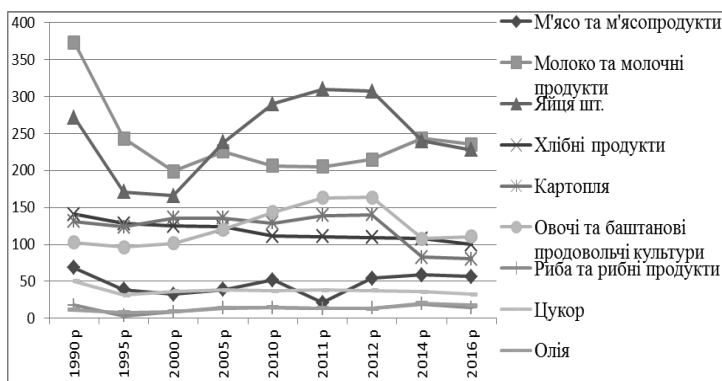

Рис. 3. Динаміка споживання продовольства на душу населення в Україні (кг/рік)

Ситуація, яка склалася в народногосподарському комплексі, призвела до демографічної катастрофи. Смертність в Україні з року в рік переважає над народжуваністю. За даними державної служби статистики в 1993 р. кількість населення становила 52,2 млн осіб, у 2000 р. – вже 49,4 млн осіб. До 2017 р. ситуація ще погіршилася, кількість населення зменшилась до 42,4 млн осіб, що становить 81,2 % від 1993 р. [22], а якщо сюди врахувати мільйони трудових емігрантів, до речі серед яких переважають чоловіки найчисленнішими серед яких є особи 30–44 років (понад 40 %) [10], то реальна ситуація щодо кількості населення ще гірша. Так, за даними Інституту демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи, населення України (без урахування окупованих територій) становить всього 36,5 млн осіб. Відповідно, якщо така динаміка збережеться й на далі, то до 2050 р. його кількість може скоротитися ще на 8,5 млн і складе всього 28 млн жителів [4].

Подальше реформування економіки України на засадах відкритості до зовнішнього технологічного, ринкового й інституційного простору та в умовах зрощення політичному з монополізованою економікою, не дозволило країні вийти за потужністю виробництва навіть на рівень 1990 р. Станом на 2016 р. від 1990 р. виробництво електроенергії становило 55,2 %, готового прокату – 34,5 %, цементу – 39,6, сталейних труб – 15,4, автомобілів (станом на 2014 р.) – 13,2 (слід зазначити, що в 2008 р. автомобілебудування вийшло на рівень 402 тис. шт. на рік – 205,1 % від 1990 р., але світова фінансово-економічна криза нівелювала дану тенденцію), паперу – 36,5, тканин – 7,5, взуття – 12,3, цукру – 29,4, ковбасних виробів – 26,5, тваринного масла – 23,2, мінеральних добрив (станом на 2010 р.) – 47,6, виробництво олії збільшилося на 412 % тощо (рис. 1) [3]. Великої рогатої худоби становило 14,8 %, свиней – 35,4, овець і кіз – 14,7, птиці – 80, м'яса (у забійній вазі) – 53,3, молока – 42,4, яєць – 92,7, вовни – 6,9, цукрових буряків (фабричних) – 31,6 % (рис. 2) [15; 19]. Звуження виробництва істотно вплинуло і на зайнятість населення. В останнє десятиліття безробіття коливається в межах 7–10 % [14], але це без врахування мільйонів українців, які вимушені шукати заробіток в інших країнах.

Позитивну динаміку показує лише виробництво зернових та зернобобових культур – 130 %, овочів – 141,2, а також насіння соняшнику – 530 % (рис. 2) [15; 19], що свідчить про нераціональне використання земельних ресурсів. Адже внаслідок відсутності з боку інститутів влади ефективної системи стимулів та важелів впливу щодо розвитку сільського господарства та в умовах недосформованого внутрішнього аграрного ринку, фермерські господарства вимушені відійти від сівозміни і з року в рік в переважній більшості сіяти кукурудзу та соняшник, що спричинює прискорене виснаження ґрунту та зменшення родючості землі.

У свою чергу проаналізувавши ВВП України, слід зазначити, що 1990-і рр. можна охарактеризувати як кризові та протягом яких безперервно скорочувався реальний ВВП держави. Після 2000 р. простежується поступовий ріст ВВП (але в той же час мали місце й інфляційні процеси). У 2008 р. він досяг свого максимуму і склав 188,368 млрд дол. США, але внаслідок світової фінансово-економічної кризи 2008–2009 рр. відбулось падіння ВВП (станом на 2010 р. він склав 141,309 млрд дол. США). До 2014 р. економіка України знову показувала поступовий ріст, але суспільно-політична криза та подальші військові дії на сході країни призвели до чергового зниження ВВП [1, с. 455; 11], станом на 2016 р. він становив 90,505 млрд дол. США [2].

Додатково маємо практично з року в рік від'ємний платіжний баланс [6], який вдається покрити завдяки зовнішнім запозиченням, що говорить про імпортозалежність економіки. Відповідно постійно зростає обсяг валового зовнішнього боргу України, який станом на 1 липня 2017 р. становив 114,8 млрд дол. США (114 % ВВП) [8], перетнувши граничний рівень 3 індикатора боргової безпеки держави в 60 % ВВП.

Поряд з усім цим відбувається нерівномірний розподіл доходів населення, децильне співвідношення станом на 2015 р. становило 5,1 [17]. Однак, за оцінками багатьох світових та вітчизняних експертів, реальна ситуація щодо диференціації доходів набагато гірша: співвідношення 10 % найбільш бідних і багатих верств населення оцінюється ними більш ніж у 40 разів, котре зростає із року в рік [5, с. 49].

Таким чином, для більш вдалого використання об'єктів власності та поступового покращення життя населення слід впровадити ряд заходів:

1. Здійснення антимонопольної діяльності, деофшоризації, реприватизації підприємств (*пов'язаних з добуванням та переробкою природних ресурсів, машино- і приладобудування, енергетики тощо*).

2. Реалізація через Національний банк України ефективної грошово-кредитної політики заснованої на новому погляді на інфляцію і грошову емісію [9, с. 36].

3. Запровадження національного економічного довгострокового планування, що передбачає складання імперативних планів для державного та індикативних для недержавного сектору.

4. Структуризація аграрного сектору шляхом створення умов для кооперації сільськогосподарських виробників у сфері виробництва, переробки та збуту продукції. Відновлення державних закупівель на сільськогосподарську продукцію, повернення до сівозміни, підтримання продовольчої безпеки країни через виконання цільових комплексних програм, субсидування тощо.

5. Запровадження державної монополії в міжнародній торгівлі в частині, що стосується товарів вироблених державними сектором, а також агропромисловим комплексом країни. Підтримання внутрішнього виробника шляхом використання тарифних та нетарифних інструментів торговельної політики.

6. Розвиток внутрішнього ринку та посилення рівня самодостатності вітчизняної економіки. Принципово важливою обставиною в цій пропозиції є наявність платоспроможних споживачів. Низькі заробітні плати приводять до зниження купівельної спроможності, що веде до звуження внутрішнього ринку. Більша частина населення живе заробітною платою, тому її рівень визначає добробут країни. За таких умов важливо стимулювати кінцевий попит шляхом системного, безінфляційного збільшення заробітної плати.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Проаналізувавши в історичному аспекті результативність та соціальну ефективність використання об'єктів власності, слід зазначити, що трансформаційні процеси, які впроваджувались в суспільно-економічне життя країни, призвели до глибокої рецесії та постійного спаду виробничих потужностей. Таким чином, слід визнати наступні заходи, що призвели до такої ситуації:

- відсутність соціально-орієнтованих векторів розвитку національної економіки, що відобразилось на цінovій нестабільності в країні, зменшенню кількості населення та зростанню питомої ваги безробітних;

- реформування соціально-економічної сфери на основі Вашингтонського консенсусу, що породило значне послаблення реального сектора економіки, макроекономічну розбалансованість, від'ємний платіжний баланс, постійно зростаючі зовнішні запозичення тощо;

- реформування державного сектору шляхом ваучерної приватизації державної власності, що стало опортуністичним підґрунтям для створення монополізованої економіки та зрощення політикуму з інститутом приватного господарювання. Дані умови дозволили приватизованим підприємствам працювати на застарілих потужностях. Таким чином роздержавлення пішло не в заданому руслі. Адже приватизація проводилася з метою оновлення матеріальної бази, впровадження новітніх досягнень, створення конкурентоспроможного виробництва тощо;

- безвідповідальне відкриття внутрішнього ринку для потоку зарубіжних товарів та послуг, що породило систему стихійного ціноутворення, імпортоза-

лежність економіки, деструктуризацію виробництва та занадто повільну його адаптацію до новостворених умов.

Також надано пропозиції, які повинні сприяти економічному зростанню в середньостроковій і довгостроковій перспективі, більш ефективному використанню об'єктів власності та слугувати поступовому покращенню життя населення. Слід зазначити, що проведений аналіз та розроблені рекомендації в статті не є вичерпними й потребують додаткових досліджень у даному напрямку.

Список використаних джерел:

1. Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України "Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2015 році". Київ: НІСД, 2015. 684 с.
2. Валовий внутрішній продукт за 2016 рік / Держстат України. URL: http://ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2016/vvp/vvp_kv/vvp_kv_u/vvpf_kv2016u_n.htm (дата звернення: 10.01.2018).
3. Виробництво основних видів промислової продукції / Держстат України. URL: http://www.ukrs-tat.gov.ua/operativ/operativ2006/pr/prm_rik/prm_rik_u/vov2005_u.html (дата звернення: 10.01.2018).
4. Демографічна криза: де взяти гроші на пенсії і у скільки це обійдеться бюджету. 2017. URL: <https://news.finance.ua/ua/news/-/405249/demografichna-kryza-de-vzyaty-groshi-na-pensiyi-i-u-skilky-tse-obijdetsya-byudzhetu> (дата звернення: 10.01.2018).
5. Дегтяр А. О., Гончаренко М. В., Коваленко М. М., Майстро С. В. Державне управління в економічній сфері. Харків: Вид-во ХарPI НАДУ "Магістр", 2014. 244 с.
6. Динаміка платіжного балансу України: аналітична форма представлення (відповідно доКПБ6)/ Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=19208301> (дата звернення: 10.01.2018).
7. Економічна енциклопедія: у 3 т. Т. 1. / ред. кол.: С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. Київ: Вид. центр "Академія", 2000. С. 864.
8. Зовнішній борг України на кінець першого півріччя 2017 року / Національний банк України. 2017. URL: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=36693528> (дата звернення: 10.01.2018).
9. Львов Д. С. Свободная экономика России: взгляд в XXI век. Москва: ОАО "НПО "Изд-во "Экономика", 2000. 54 с.
10. Міграція в Україні: факти і цифри / Представництво МОМ в Україні. 2016. URL: http://www.iom.org.ua/sites/default/files/ff_ukr_21_10_press.pdf (дата звернення: 10.01.2018).
11. Національний банк України. Макроекономічні показники. Архів: валовий внутрішній продукт. URL: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=57896 (дата звернення: 10.01.2018).
12. Національний інститут стратегічних досліджень при Президенті України. Про доцільність і головні напрямки проведення в Україні антициклічної економічної політики. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1342/> (дата звернення: 10.01.2018).
13. Кондратюк К. К., Боднар Г. А., Качмар В. М., Голубко В. Є. Новітня історія України. 1914–2008 рр.: навч. посіб. Київ: Знання, 2011. 535 с.
14. Основні показники ринку праці (річні дані) / Держстат України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/rp/ean/ean_u/osp_rik_b_07u.htm (дата звернення: 01.04.2018).
15. Рослинництво / Держстат України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2006/sg/s-g_rik/sg_u/rosl_u.html (дата звернення: 10.01.2018).
16. Серед С. А. Оцінка споживання основних продовольчих продуктів в Україні. *Збірник наукових праць ВНАУ. Серія: Економічні науки*. 2012. № 3 (69). С. 195–199.
17. Система соціального забезпечення в Україні у 2014–2015 рр. і після: у напрямку ефективних мінімальних рівнів соціального захисту / Міжнародна організація праці; Група технічної підтримки з питань гідної праці та Бюро МОП для країн Центральної та Східної Європи. 2016. URL: http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---europe/---ro-geneva/---sro-budapest/documents/publication/wcms_504530.pdf (дата звернення: 10.01.2018).
18. Споживання продуктів харчування в домогосподарствах / Держстат України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/gdvdg_rik/dvdg_u/spojiv2010_u.htm (дата звернення: 10.01.2018).

19. Тваринництво / Держстат України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2006/sg-/sg_rik/sg_u/tvar_u.html (дата звернення: 10.01.2018).
20. Тимочко Н. О., Пучко О. А., Рудомьоткіна Л. М. Економічна історія: лекції. URL: <http://buklib.net/books/33701/> (дата звернення: 10.01.2018).
21. Характеристика економічної результативності та ефективності маркетингової діяльності. URL: <http://headinsider.info/1x1bcd.html> (дата звернення: 10.01.2018).
22. Чисельність населення (за оцінкою) на 1 жовтня 2017 року та середня чисельність у січні-вересні 2017 року / Держстат України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017-/ds/kn/kn_u/kn0917_u.html (дата звернення: 10.01.2018).
23. Яременко О. Л. Суперечливість економічної ефективності і соціальної справедливості та шляхи забезпечення їх комплементарності. 2016. URL: goo.gl/CCuaiY (дата звернення: 10.01.2018).
24. Яремків О. М. Обкрадена Україна. URL: <http://obkradena-ukraine.org/download/Jaremkiv-obkradena-ukraine-book.pdf> (дата звернення: 10.01.2018).

Надійшла до редколегії 18.01.2018 р.

УДК 351.84:364-057.36](477)АТО

ОРГАНІЗАЦІЙНО-СТРУКТУРНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ УЧАСНИКІВ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ

Кондратенко О. О.,

*аспірант кафедри соціальної і гуманітарної політики,
Національна академія державного управління при Президентові України,
м. Київ*

У статті акцентовано увагу на проблемах соціальної сфери, державному регулюванні соціального захисту учасників антитерористичної операції на сході України. Розглянуто основні аспекти щодо організаційно-структурного забезпечення. Означено функції органів влади загальної та спеціальної компетенції, що беруть участь у вирішенні спектру питань соціального захисту учасників АТО на центральному і місцевому рівні.

Ключові слова: державне регулювання, соціальний захист, учасники АТО, соціальна сфера, організаційно-структурне забезпечення державного регулювання соціального захисту учасників АТО.

Kondratenko O. O.,

*Postgraduate Student of Social and Humanitarian Policy Department,
NAPA, Kyiv*

ORGANIZATIONAL AND STRUCTURAL SUPPORT OF THE STATE REGULATION OF SOCIAL PROTECTION OF PARTICIPANTS OF THE ANTI-TERRORIST OPERATION

The article focuses on the problems of the social sphere, state regulation of social protection of the participants of the Anti-Terrorist Operation in the east of Ukraine. The main aspects of organizational and structural support are considered. The functions of the authorities of general and special competence involved in resolving the range of social protection issues of the Anti-Terrorist Operation participants at both central and local levels have been designated.

Key words: state regulation, social protection, ATO participants, social sphere, organizational and structural support of the state regulation of social protection of participants of the Anti-Terrorist Operation.

Постановка проблеми. В умовах збройного конфлікту на сході України проблеми соціальної сфери лише загострилися. Питання соціального захисту